

ഭാവികാല ക്രിയകൾ

അഡ്വീസ് എന്നാൻ ഭാവികാലത്തിന് അറിവിയിൽ പറയുന്ന പേര്. ഭാവികാലമെന്നതിൽ വർത്തമാന കാലവൃക്കുടി ഉൾപ്പെട്ടും. ഭാവികാലമെന്നാൽ വരാൻ പോകുന്നതാണ്, സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന ക്രിയയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. വർത്തമാന കാലം എന്നത് കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന ക്രിയയെന്നും വിശദിക്കിക്കാം. ഫുലമ്പാരു പഠനം കൊണ്ട് ഒരു ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ. വുർക്കുവിലെ ഒന്നാം അധ്യായമായ അൽ മാത്തിഹായിലെ പ്രമാണ ക്രിയാപദം പരാമർശിച്ചിട്ടും തന്നെ തുടങ്ങാം.

(നിനക്കുമാത്രം ഞങ്ങൾ ഇബ്രാഹിം ഉദ്ദേശ്യം വരുന്നതാണ്. നിനോട് മാത്രം ഞങ്ങൾ സഹായം ചോദിക്കുന്നു).

അടിവരയിട്ടും എന്ന പദമാരു ഫുലമ്പാരു. അത് ദുർഘട്ടനായിരുന്നു. (ഫുല മാസ്) നിന്ന് രൂപമാറ്റം സംഭവിച്ചതാണ്. മരുഭൂമിയിൽ പീഠിനാൽ മാസമായിരുന്നു. ഫുലമ്പാരു കുന്നത്. ഭൂതകാല ക്രിയയെ പരിപ്രയപ്പെട്ടതിയപ്പോൾ നാം പരിപ്രയിലൂല കാര്യങ്ങൾ ഓരോമിക്കുക.

പുല എന്ന ക്രിയയിൽ ഹ് ഹ് എന്ന സർവനാമം- ഒഴി എന്നിൽപ്പോൾ. അതിനാൽ ഫുല യുടെ അർത്ഥം ‘അവൻ ചെയ്തു’ എന്നാണ്. അപ്രകാരം ക്രിയകളുടെ പ്രധാന അർത്ഥ രൂപങ്ങളും നാം പരിപ്രയാണ്.

അതേ ക്രമത്തിൽ മാരു രൂപങ്ങളും എന്നെന്നെ വരുന്ന താഴെ പട്ടികയിൽ വിശദമാക്കാം.

അർത്ഥം	الفَعْلُ الْمُضَارِعُ	الفَعْلُ الْمَاضِي	الضمير
അവൻ ആരാധിക്കുന്നു	يَعْدُ	عَدَ	هُوَ
അവർ ആരാധിക്കുന്നു	يَعْدُونَ	عَدُوا	هُمْ
നി ആരാധിക്കുന്നു	تَعْدُ	عَبَدَ	أَنْتَ
നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു	تَعْدُونَ	عَبَدُتُمْ	أَنْتُمْ
ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു	أَعْدَ	عَبَدَتْ	أَنَا
ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു	نَعْدُ	عَبَدْنَا	نَحْنُ

മാരു രൂപത്തിൽ വന്ന എത്താനും ആയതുകൾ ശ്രദ്ധിക്കു. (മുകളിൽ കൊടുത്ത അതേ ക്രമത്തിൽ)

اَصْلُوتُكَ تَأْمُرُكَ اَنْ نُشَرِّكَ مَا يَعْبُدُنَّ اَبِيَّوْنَ

‘നമ്മുടെ പിതാക്കരിയാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് നിനോട് കൽപിക്കുന്നത് നിരീ നമസ്കാരമാണോ?’ (11:87)

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضْرُبُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ

‘അല്ലാഹാവിന് പുറം, അവർക്ക് ഉപദേവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാതെ വസ്തുവെ അവർ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.’ (10:18)

إِذْ قَالَ لِأَيْهَيْ يَكَابِتْ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبَصِّرُ وَلَا يُعْنِي عَنْكَ شَيْئًا

‘അദ്ദേഹം(ഇബ്രാഹിം) തന്റെ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: മുരീദും ബാപ്പും, കേൾക്കുകയോ കാണുകയോ ചെയ്യാതെ, താങ്കൾക്ക് ഒരു ഉപകാരവും ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ വസ്തുവെ താങ്കൾ മുതിനാൻ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടത്?’ (19:42)

قُلْ يَأَيُّهَا أَكْلِفِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

‘പാഠയും: ഹോ, സത്യനിശ്ചയികളേ, നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചിട്ടും വരുന്നവെയെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല.’ (109:1,2)

وَمَا لِيَنْلَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

‘ആരാഡോ എന്ന സൂഷ്ഠിച്ചത്, ആരുടെ അടുത്തെ കാണോ നിങ്ങൾ മനങ്ങിപ്പോകുകൾ, അവരെ (അല്ലാഹാവും) ഞാൻ എങ്ങനെ ആരാധിക്കും?’ (36:22)

فَأُلُوْنَعْبُدُ اللَّهُكَ وَاللَّهُ عَابِرُكَ إِبْرَاهِيمَ

وَأَسْمَدِيلِ وَاسْتَحْقَنَ اللَّهَكَ وَاحِدًا

‘അവർ (യഞ്ചുംബു നബിയുടെ മകൾ) പറഞ്ഞു: താങ്കളുടെ ആരാധ്യനായ, താങ്കളുടെ പിതാക്കളായ ഇബ്രാഹിം, ഇസ്മാഇലും, ഇസ്മാഈലും എന്നിവരുടെയും ആരാധ്യനായ എക്കിലും അഭിനിന്മ മാത്രം ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കും’. (2:133)

മുകളിലെപ്പറ്റിയ ആർ രൂപങ്ങളിലൂലും മാരു ചെയ്യുന്നതായി ക്രിയയുടെ തുടക്കത്തിൽ എത്താനും അക്ഷരങ്ങൾ ചേർന്നതായി കാണാം. അവ തമാക്കമും ദി.പ്.ബ്. എന്നിവയാണ്.

മാരു ചെയ്യുന്നതിൽ ആർ രൂപങ്ങളിലൂലും മാരു ചെയ്യുന്നതായി ക്രിയയുടെ തുടക്കത്തിൽ എത്താനും അക്ഷരങ്ങൾ ചേർന്നതായി കാണാം. അവ തമാക്കമും ദി.പ്.ബ്. എന്നിവയാണ്.

ഇവരെ മാരു ചെയ്യുന്നതിൽ ആർ രൂപങ്ങളിലൂലും വിശ്വിക്കുന്നു.

പ്രസ്തുത അക്ഷരങ്ങളെ രൂപിപ്പിച്ചു പദമാരി ചേർത്തു വായിച്ചാൽ ഓർക്കാൻ എല്ലാമാകും. ‘ഈ, ഞങ്ങൾ വരുന്നു’ എന്ന് അർത്ഥം. അപ്പോൾ ‘അവൻ വനു’ (സ്ത്രീ) എന്നാർത്ഥം.

വുർജ്ജനിൽ വന്ന എത്താനും മാരു രൂപങ്ങളും അവ

യുടെ ഭൂതകാല രൂപവുമാണ് താഴെ:

الآية	الفَعْلُ الْمُضَارِعُ	الفَعْلُ الْمَاضِي
(4:81) وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّشُونَ	يَكْتُتْ	كَتَ
(16:17) أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ	يَخْلُقُ	خَلَقَ
(21:36) أَهَدَنَا اللَّذِي يَذَكُرُ عَالِهَتَكُمْ	يَذَكُرُ	ذَكَرَ
(2:212) وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ	يَرْزُقُ	رَزَقَ
(30:5) بِتَصْرِيرٍ أَلَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ	يَصْرِ	نَصَرَ

ഈ ക്രിയകളിലെല്ലാം മാരു ചെയ്യുന്നതിൽ രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരമായ എന്നിൽ ഉക്കാറമാണ്, അമ്പാം പ്രമേയാം. അവസാനത്തെ ഉദാഹരണമായ നമ്മുടെ പിതാക്കരിയാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് നിനോട് കൽപിക്കുന്നത് (സ്ത്രീ) എന്നാർത്ഥം.

രഘു